

Posudek vedoucího bakalářské práce: Hana Kučerová - Strach a úzkost v kontextu dialogického jednání s vnitřním partnerem

Pokusím se být velmi stručný, protože není, co hájit, co ospravedlňovat, co zdůvodňovat. Provázel jsem řadu studentů tvorbou bakalářské práce „za ručičku“. Ne proto, že byli hloupí, ale protože si nevěřili. Výsledek byl vždy víceméně velmi dobrý (minimálně) a já si na tento režim zvyknul, jako na něco samozřejmého a považoval ho za správný a hodný dobrého učitele. Otevřeně přiznávám, že první studentka, která mne de facto nepotřebovala, byla kolegyně Kučerová (ne, kdysi dávno se podobně samostatně zachoval kolega Gonsorčík). Hanu Kučerovou jsem učil, pamatuji si na ni jako na skvělou a aktivní studentku. Když si, nakonec, vybrala téma Vyskočilova Dialogického jednání... a mne jako vedoucího práce, sešli jsme se pouze jednou nad strukturou práce – a hotovo. Hana mi, myslím, jednou poslala ukázkou, kterou jsem shledal bezproblémovou. A pak už jen hotovou práci zhruba týden před termínem odevzdání (z mé strany opět jen s pozitivním komentářem).

Nemám rád bakalářské práce (a četl jsem jich jako oponent dost), které dělají z metodiky smysl (kult), ne prostředek. Znam bakalářské práce, které na 35 stranách vyprávěly o metodice této práce, na 10 stranách předvedly výsledek tématu a 5 stran se toporně pokoušely obsadit „žvásty“ (řikaly jim Poznámky) a použitou literaturou. Nesnáším tuto lacinost.

Hana Kučerová jako první z mých tutorčat a tvůrců bakalářky učinila z metodiky integrální, přirozenou, logickou a nutnou součást své bakalářské práce. Náhle jsem zjistil, že bez mé neoblíbené metodiky, by její práce ztratila polovinu své naléhavosti. A tak to má být.

Suma sumárum: kolegyni Kučerové navrhuji bez jakéhokoliv zaváhání hodnocení **Výborné**. Některé důvody jsem již uvedl, ale vcelku soudím, že takto pojaté téma, které je svým způsobem unikátní a **osobně prožité** - a navíc skvěle a samostatně zpracované -, si jinou známku nezaslouží. Berte to jak chcete, berte to třeba tak, že jsem sentimentální stařec, ale já trvám na tom, že studenti jako Hana Kučerová jsou tím nejskvělejším vyjádřením smyslu UK FHS: Jsem pyšný na to, že jsem mohl utřídit maličký kousek Hančiny paměti. Toť vše.

23.9.2013

Mgr. Jan Kašpar